

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Jeg må gøre begge spillere opmærksomme på, at det er en helt almindelig procedure såvel i idrætsorganisationer som i andre børne- og ungdomsorganisationer, at foreninger inden optagelse skal have deres vedtægter godkendt. I mange tilfælde er disse vedtægter ikke i overensstemmelse med de krav, der stilles, og så må de ændres, før en eventuel optagelse kan finde sted. Det sker i masser af tilfælde, uden at de pågældende foreninger føler sig diskrimineret af den grund.

Jeg betragter ikke denne sag som afsluttet. Der er nu sket det, at Idrætsforeningen Pan er blevet bedt om at bringe vedtægterne i overensstemmelse med de regler, der findes. Lad os så se, hvad der sker, og derefter må man i de ansvarlige organer træffe de afgørelser, som man nu vil. Hvis jeg må have lov til for en gangs skyld at citere dagbladet Ekstra Bladet fra den 12. november 1984, så siger formanden for Idrætsforeningen Pan, Erik Fjellerad: det er et fremskridt, at man nu kun siger, det er vores formålsparagraf, der har forhindret bestyrelsen i Københavns Svømmeunion i at anbefale vores optagelse. Dette tror jeg vi kan komme overens om; og det synes jeg vi skulle lade idrætten klare selv.

Tinning (VS):

Det er ikke en almindelig procedure. Idrætsforeningen Pan henvendte sig første gang skriftligt til Københavns Svømmeunion den 3. april 1984. Præcis 6 måneder og 15 dage senere forelå der en indstilling fra bestyrelsen, hvor man i løbet af disse 6 måneder og 15 dage havde fået læst sig frem til, at vedtægterne for Idrætsforeningen Pan ikke svarer til KSUs vedtægter. Den slags kan normalt ikke tage 6½ måned.

Det er heller ikke normalt, når en forening på selve repræsentantskabsmødet foreslår at ændre sine vedtægter, for at sagen kan komme ud af verden, at det så ikke engang er nok.

Jeg er enig i, at det er et fremskridt, endda et stort fremskridt, hvis det nu kun er disse vedtægter, der skal files til, hvorefter sagen er i orden. Jeg vil spørge ministeren, men jeg vil godt sige, at jeg bliver lidt træt, hvis ministeren fortæller mig, at det er hypotetisk, men: hvis der nu sker det, at Idrætsforeningen Pan ændrer sine vedtægter således, at de

kommer i overensstemmelse med KSUs vedtægter, altså skriver »svømning« i stedet for »sport«, siden det nu er så afgørende, og så alligevel ikke kan blive optaget, vil ministeren så gribe ind og foretage noget? Eller vil ministeren sige: vi lever jo i et frit land.

Robert Pedersen (S):

Må jeg forstå ministerens svar således, at det er den overordnede målsætning for regeringen at betragte de folkelige bevægelser som suveræne i deres afgørelser, og vil det sige, at ministeren som sådan ved at afvise en indblanding i et enkelt forbunds anliggender derved angiver en holdning, som er regeringens, og at ministeren selvfølgelig som privatperson har lov til at have en mening om, hvorvidt man kan tillade sig at diskriminere eller ikke diskriminere ved medlemskab af en forening eller en union?

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Vi har en tipslov, som har nogle fordelingsnøgler for, hvorledes disse penge skal fordeles. Hvis et flertal i folketinget ønsker at lave tipsloven om eller knytte nye betingelser til den, er det et folketingsanliggende. Regeringen har ingen planer om det.

Det er klart, at en minister, selv om det er svært at være privatperson som minister, kan have sine egne holdninger til det, men jeg agter ikke at blande mig i, hvad ansvarligt valgte organer vedtager i de enkelte idrætsorganisationer. Det kan jeg bekræfte over for hr. Robert Pedersen.

Ingerlise Koefoed (SF):

Det er netop det, der er galt. Der er her slet ikke tale om at lave tipsloven om eller ej, men der må jo være nogle formodninger om, når man fordeles tipspenge til idrætten, at folk har adgang til idrætten uanset køn og race, og hvad det nu alt sammen hedder. Hvis der sker nogle overgreb mod én slags mennesker, som bliver forment adgang, må man vel have lov til at blande sig uden at skulle lave hele loven om. Føler ministeren ikke det?

Tinning (VS):

Jeg vil også spørge, om svaret må forstås sådan, at hvis en svømmeunion siger: vi vil